

פרשת קורח

Parshat Korach
3rd Reading - Jacob - Tiferet
Bamidbar (Numbers) 16:20-17:8

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר הבדלו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרֶגֶע ויפלו
על-פְּנֵיהֶם ויאמרו אל אלהי הרווחת לכל-בשר
האיש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף וידבר
יהוה אל-משה לאמר דבר אל-העדה לאמר
העלו מסביב למשכן-קרוח דתן ואבירם ויקם
משה וילך אל-דתן ואבירם וילכו אזוריו זקני
ישראל וידבר אל-העדה לאמר סורו נא מעל
אחלי האנשים הרשעים האלה ואל-תגעו
בכל-אשר להם פן-תספו בכל-חטאתם ויעלו
מעל משכן-קרוח דתן ואבירם מסביב ודתן
ואבירם יצאו נצבים פתוח אהליהם ונשייהם
ובניהם וטפם ויאמר משה בזאת תדעון כי-יהוה
שלחני לעשות את כל-המעשים האלה כי-לא
מלבי אם-כמות כל-האדם ימתון אלה ופקדת
כל-האדם יפקד עליהם לא יהוה

שְׁלֹזְזִי וְאִם־בְּרִיָּאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּהּ הָאָדָמָה
אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ
זֵזִים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֹתָם כִּי זָאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
אֶת־יְהוָה וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַתִּבְקַעַּ הָאָדָמָה אֲשֶׁר תִּזְזַתִּיהֶם וַתִּפְתּוֹחַ
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֶת־כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר
לָקְרוּחַ וְאֶת כָּל־הַרְכוּשׁ וַיִּרְדּוּ הֵם
וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם זֵזִים שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ
וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
סָבִיבִתִּיהֶם זָסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶן־תִּבְלַעֲנוּ
הָאָרֶץ וְאֵשׁ יִצָּאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הַחַמְשִׁים
וּמֵאֲתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֹת וַיִּדְבַר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲמַר אֶל־אֱלֹעֶזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
וַיִּרֶם אֶת־הַמִּזְבֵּחַת מִבֵּין הַשְּׂרֹפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
זָרָה־הַלְּאָה כִּי קִדְּשׁוּ אֶת מִזְבְּחוֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה
בְּנַפְשֵׁיכֶם וַעֲשׂוּ אֶת־רַקְעֵי פְּזִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ
כִּי־הַקְּרִיבִים לְפָנַי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֱלֹעֶזָר הַכֹּהֵן אֶת מִזְבְּחוֹת הַנְּזֻזֹשׁוֹת
אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֹפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי
לְמִזְבֵּחַ זְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב

אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אֱהָרֹן הוּא לְהַקְטִיר
קִטְרֹת לְפָנַי יְהוּה וּלֹא־יִהְיֶה כְּקִרוֹז וּכְעֵדוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר
דָּבַר יְהוּה בְּיַד־מֹשֶׁה לּוֹ

וַיִּלְצוּ כָל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּזְזַרְת עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אֱהָרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוּה וַיְהִי
בְּהַקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֱהָרֹן וַיִּפְּצוּ
אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֶנָן וַיֵּרָא כְבוֹד
יְהוּה וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֱהָרֹן אֶל־פְּנֵי אֱהֵל מוֹעֵד

Modern Letters Version

20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֱהָרֹן לֵאמֹר: 21 הַבְּדִלּוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֲכַלְהָ אַתֶּם כְּרֹגַע: 22 וַיִּפְּלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוִיחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ
אֶחָד יַחְטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצָף: 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֲעֵלוּ מִסְבֵּיב
לְמִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וְאַבִּירָם: 25 וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיִּלָּךְ אֶל־דָּתָן
וְאַבִּירָם וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה
לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱהֵלִי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה
וְאֶל־תִּגְעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן־תִּסְפוּ בְּכָל־חַטָּאתֵם:
27 וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וְאַבִּירָם מִסְבֵּיב וּדָתָן
וְאַבִּירָם יֵצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֱהֵלֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם
וְטַפָּם: 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוּה שְׁלַחְנִי

לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבִי:
29 אִם־כַּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוֹן אֱלֹהִים וּפְקֻדַת כָּל־הָאָדָם
יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יִהְיֶה שְׁלַחְנִי: 30 וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא
יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֶת־
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלָה וַיִּדְעֻתָם כִּי נִאֲצוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: 31 וַיְהִי כְכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֶת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם:
32 וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֶת־כָּל־בְּתֵיהֶם וְאֶת
כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקִרְחָה וְאֶת כָּל־הַרְכוֹשׁ: 33 וַיִּרְדּוּ הֵם
וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ
מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל: 34 וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבְתֵיהֶם נָסוּ לְקִלְמִם
כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: 35 וְאִשׁ יִצְאָה מֵאֵת יְהוָה
וַתֹּאכַל אֶת הַחַמְשִׁים וּמֵאֲתַיִם אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת: 17
1 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 2 אָמַר אֶל־אֱלֹעֶזֶר
בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרַם אֶת־הַמַּחֲתֹת מִבֵּין הַשָּׂרְפָה
וְאֶת־הָאִשׁ זָרָה־הַלְּאָה כִּי קָדְשׁוֹ: 3 אֵת מַחֲתוֹת הַחֲטָאִים
הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לַמְּזִבַּח
כִּי־הִקְרִיבֶם לְפָנַי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל: 4 וַיִּקַּח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן אֶת מַחֲתוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
הִקְרִיבוּ הַשָּׂרְפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לַמְּזִבַּח: 5 זָכְרוֹן לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע

אֶהְרֹן הוּא לְהִקְטִיר קִטְרֹת לְפָנַי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְּקִרְחַ
וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לּוֹ:
6 וַיִּלְנוּ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרַת עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוָה: 7 וַיְהִי
בְּהִקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֱהֵל
מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֲנַן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה: 8 וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאֶהְרֹן אֶל־פְּנֵי אֱהֵל מוֹעֵד:

Chapter 16

20. And Hashem spoke to Moses and to Aaron, saying, 21. Separate yourselves from among this congregation, that I may consume them in a moment. 22. And they fell upon their faces, and said, O Elohim, the Elohim of the spirits of all flesh, shall one man sin, and will you be angry with all the congregation? 23. And Hashem spoke to Moses, saying, 24. Speak to the congregation, saying, Get away from around the dwelling of Korah, Dathan, and Abiram. 25. And Moses rose up and went to Dathan and Abiram; and the elders of Israel followed him. 26. And he spoke to the congregation, saying, Depart, I beg you, from the tents of these wicked men, and touch nothing of theirs, lest you be consumed in all their sins. 27. So they got away from the dwelling of Korah, Dathan, and Abiram, on every side; and Dathan and Abiram came out, and stood in the door of their tents, and their wives, and their sons, and their little children. 28. And Moses said, Hereby you shall know that Hashem has sent me to do all these works; for I have not done them of my own mind. 29. If these men die the common death of all men, or if they are visited by the fate of all men; then Hashem has not sent me. 30. But if Hashem creates a new thing, and the earth opens her mouth, and swallows them up, with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol; then you shall understand that these men have provoked Hashem. 31. And it came to pass, as he finished speaking all these words, that the ground split beneath them; 32. And the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their houses, and all the men who belonged to Korah, and all their goods. 33. They, and all that belonged to them, went down alive into Sheol, and the earth closed upon them; and they perished from among the congregation. 34. And all Israel who were around them fled at their cry; for they said, Lest the earth swallow us up also. 35. And there came out a fire from Hashem, and consumed the two hundred and fifty men who offered incense.

Chapter 17

1. And Hashem spoke to Moses, saying, 2. Speak to Eleazar the son of Aaron the priest, that he take up the censers out of the burning, and scatter you the fire yonder; for they are consecrated. 3. As for the censers of these sinners against their own souls, let them make them into hammered plates for a covering of the altar; for they offered them before Hashem, therefore they are consecrated; and they shall be a sign to the people of Israel.

4. And Eleazar the priest took the bronze censers, with which those who were burned had offered; and they were made into hammered plates for a covering of the altar; 5. To be a memorial to the people of Israel, that no stranger, who is not of the seed of Aaron, come near to offer incense before Hashem; that he be not as Korah, and as his company; as Hashem said to him by the hand of Moses. 6. But on the next day all the congregation of the people of Israel murmured against Moses and against Aaron, saying, You have killed the people of Hashem. 7. And it came to pass, when the congregation was gathered against Moses and against Aaron, that they looked toward the Tent of Meeting; and, behold, the cloud covered it, and the glory of Hashem appeared. 8. And Moses and Aaron came before the Tent of Meeting.